

22 DE ANI DE LA CONGRESUL AL IX-LEA AL P.C.R. CONGRESUL AMPELOR DESCHIDERI SPRE VIITORUL COMUNIST AL PATRIEI

PROLETARI DIN TOATE TĂRILE, UNIȚI-VĂ!

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

Anul LVI Nr. 13 968

Duminică 19 iulie 1987

6 PAGINI — 50 BANI

EPOCA NICOLAE CEAUȘESCU — marea epocă a muncii și împlinirilor

Toate remarcabilele înfăptuiri pe care le-am obținut în această perioadă au fost posibile datorită faptului că hotărârile Congresului al IX-lea au descătușat energiile creatoare ale întregului popor și au luminat drumul spre noi culmi de progres și civilizație socialistă în patria noastră.

NICOLAE CEAUȘESCU

Se împlinesc 22 de ani de la cel de-al IX-lea Congres al Partidului Comunist Român — moment deschizător de noi drumuri în istoria patriei, de ample și luminoase perspective pentru prezentul și viitorul României.

O nouă epocă începea, cu 22 de ani în urmă, pe pământul țării noastre — Epoca Nicolae Ceaușescu. Era în iulie 1965. Marea forum al comunistilor români a adoptat un cuteador program de prefeceri revoluționare în întreaga societate românească. Au fost prevăzute, atunci, ritmurile de dezvoltare economică-socială fără precedent în istoria României. Aveau să urmeze ani și ani de muncă titanică; ani și ani de temeinică învățătură. De la tribuna istoricului Congres al IX-lea, secretarul general al partidului a adresat poporului chemarea însuflețitoare de a se cunoaște mai bine pe sine, de a-și evalua în spirit realist forțele, capacitatea de muncă, de a-și valorifica plenar energiile creatoare.

Memoria timpului a înscris, în cronică anilor de după cel de-al IX-lea Congres, profunde prefaceri înnoitoare, de esență revoluționară, în întreaga noastră societate. Toate aceste mărețe în-

făptuiri sînt rodul muncii avîntate a întregului nostru popor, sub conducerea partidului comunist. Răspunzînd chemărilor însuflețitoare ale secretarului general al partidului, îndemnul său

înfăcărat de a înțelege că trăim momente de care depind nu numai viitorul nostru, ci și viitorul urmașilor noștri, însuși locul României în rîndul țărilor socialiste și al lumii, întreaga națiune și-a unit eforturile pentru a înfăptui, prin rodnice fapte de muncă, cutezătoarele programe privind industrializarea socialistă, înfăptuirea obiectivelor noi revoluționale, însăși transformarea geografică economică a țării.

Este în firea poporului nostru să-l omagieze pe cel mai vrednic fiu al său, să evocă, cu prilejul unor momente solemne, faptele lor de zidire trînică în folosul patriei; să glorifice eroismul maselor, dip rîndul cărora s-au ridicat în tumultul istoriei, luminoase personalități care, și-au înțeles menirea de a lupta pentru a patriei înaltare și si-au îndeplinit cu cinste această înaltă îndatorire. Istoria a înscris pentru

totdeauna, în galeria marilor eroi ai patriei, numele tovarășului Nicolae Ceaușescu, secretarul general al partidului, președintele României. Sînt nenumărate faptele ce vin din istorie pentru a-i defini ilustra personalitate. Sînt fapte din tumultul revoluției, din ele se întregesc imagini îndrăgite de vibrație patriotică, semnificative pentru participarea tovarășului Nicolae Ceaușescu, mereu împreună cu tovarășa Elena Ceaușescu, pe drumul luminos al revoluției, la marile bătălii ale partidului, ale întregului popor pentru libertate și independență națională, pentru progres social, pentru socialism. Ele se împletesc cu alte imagini, proprii noului timp al țării, din care se desprinde adevărul că, de 22 de ani încoace, în viața economică, socială și politică a patriei

(Continuare în pag. a IV-a)

Slăvim Congresul IX: În vîrsta țării — iată
Urcat-am trepte de-împliniri și demnitate
Iar viitorul mai aproape și mai limpede se-arată
Încununat de bucurii și rod și fapte

In Epoca ce-i spunem Ceaușescu — iată:
Uniți sub tricolor — țărănul, omul din uzină
Și cărturarul-n vis și-n trudă laolaltă
Neconținut ridică patri-ntr-un lumină

Climatul umanismului revoluționar

Eveniment de răscruce în istoria contemporană a poporului român, Congresul al IX-lea al Partidului Comunist Român a determinat mutații semnificative în toate domeniile de activitate, de la structura economică la viața politico-socială și până la sferele suprastructurii, înfrînd puternic dezvoltarea învățămîntului, a științei și culturii. Gîndirea îndrăzneată, profund creatoare a secretarului general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, a înlăturat dogmele și prejudecățile de ordin teoretic, care stîrneau dezvoltarea țării, din caracteristicile momentului istoric pe care-l parcurge astăzi România socialistă, un element definitoriu al profilului acestei epoci.

De la acest eveniment istoric de la care au trecut 22 de ani, poporul român și-a recîștigat demnitatea și identitatea națională, și-a recucerit trecutul progresist și glorios, și-a apreciat la justa lor valoare marile figuri ale istoriei și culturii naționale, operele artistice de valoare, cîntecele dragi și monumentele care ne amintesc viața străbună. S-a instaurat în acești ani de mari împliniri un climat moral-umanist, profund creator, în care au triumfat omnia românească și spiritul revoluționar, un atribut definitoriu pentru Epoca Nicolae Ceaușescu deschisă

de Congresul al IX-lea al Partidului Comunist Român. Despre acest climat revoluționar, care vrea să notăm cîteva zînduri, Atmosfera spirituală și morală a mediului în care trăiesc și lucrează oamenii, climatul social-politic sănătos, progresist și democratic, concepția revoluționară, militanță despre lume și viață se constituie, fără doar și poate, în una din pilonile esențiale ale procesului de edificare multilaterală a unei lumi noi, socialiste, și a unui om nou, desăvîrat de orice formă de alienare; ea constituie, în același timp, din caracteristicile momentului istoric pe care-l parcurge astăzi România socialistă, un element definitoriu al profilului acestei epoci.

Climatul moral al epocii noastre — așa cum îl știm și îl simțim cu toții — este pîrșit de un puternic spirit revoluționar. Spiritul revoluționar, deschis, direct, firesc, la nou și înnoire, lupta împotriva stagnării și rutinei, a concepțiilor învechite, retrograde, a rămășițelor morale burgheze, a ideologiei idealiste, pentru afirmarea unei atitudini înaintate, militante și progresiste sînt atribute organice ale omului nou. Toate acestea, izvorite din concepția revoluționară despre lume și viață a partidului — materialismul dialectic și isto-

ric — dau contur distinct și substanță umană proprie tuturor actelor construcției noului societăți, oamenilor noi, caracterizați printr-un larg orizont de cunoaștere, printr-un profund patriotism și o nobilă dăruire pentru edificarea socialismului.

Așa cum arăta secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, „Patriotismul, dragostea și devotamentul față de țară sînt o expresie a conștiinței revoluționare, comuniste, expresia îndatoririi de onoare a fiecărui comunist, a fiecărui om al muncii față de glia strămoșească, față de noua societate”. Spiritul revoluționar, care frumusețe morală și nobilitate sufletească omului nou, care militanță pentru înfrîngerea oamenilor în muncă și luptă, pentru fetea tuturor, pentru umanism și întronarea deplină în societate a legilor eticii și echității socialiste.

Refuzînd orice îngustime naționalistă, spiritul revoluționar este incompatibil cu neantizarea mîndriei naționale în gesturi slugarnice de cosmopolitism, de ploconire în fața a tot ceea ce vine din afară, din alte civilizații și alte culturi care sînt expresia altor realități istorice, a altor

Ion Dodu BALAN

(Continuare în pag. a IV-a)

O politică pentru om, o politică pentru pacea lumii

Este un adevăr incontestabil, puternic înrădăcinat în conștiința contemporanității, că perioada de la Congresul al IX-lea al Partidului Comunist Român, marcată de grandioase înfăptuiri în edificarea noului orînduirii pe pămîntul patriei, constituie, în același timp, perioada unei activități de un dinamism fără precedent a României socialiste pe plan internațional. Perioada unei permanente și neobosite implicări a țării noastre în miezul celor mai arzătoare și complexe probleme mondiale, de elaborări și cristalizări unor soluții cutezătoare, realiste și lucide pentru soluționarea acestora în conformitate cu interesele și aspirațiile vitale ale poporului român, ale tuturor popoarelor lumii.

Si este un adevăr tot atît de unanim recunoscut că această prezență dinamică și implicare constantă a noii României în viața politică mondială sînt indisolubil legate de gîndirea și acțiunea politică de largă cuprindere a secretarului general al partidului, președintelui Republicii, tovarășul Nicolae Ceaușescu, ale cărui teze și concepte, bazate pe o analiză riguroasă, științifică, a proceselor și tendințelor fundamentale ale lumii de azi, a cărui abnegație și pasiune revoluționară și ale cărui inițiative și demersuri strălucite puse în slujba dezideratelor de pace și progres ale umanității i-au adus pe toate meridianele o binemerită prețuire și considerație, care se răsfrîng nemijlocit asupra prestigiului și demnității țării.

Se poate afirma, cu deplină îndreptățire, că sub o asemenea conducere clarvăzătoare, în toți cei

22 de ani care au trecut de la istoricul Congres, apărarea păcii, asigurarea condițiilor de linie necesare înfăptuirii programelor constructive ale poporului nostru, ale tuturor celorlalte popoare, stăvîlirea escaladelor neîntrerupte a înarmărilor, trecerea la măsuri autentice de dezarmare, în primul rînd nucleară, asigurarea dreptului suprem la viață au ocupat locul central în ansamblul politicii externe românești. Practic, în tot acest răsmap nu a existat document al partidului și statului, nu a existat tratat, declarație sau comunicat purtînd semnătura României, nu a existat reuniune internațională la care obiectivul păcii și dezarmării — concepte în mod unitar, ca o singură categorie — să nu fi fost susținut și promovat cu neabătută consecvență de țara noastră. În istoria partidului, care se confundă cu istoria patriei, vor rămîne adine grăvitate cuvintele rostite cu 22 de ani în urmă de la tribuna Congresului al IX-lea de tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU: „România, manifestîndu-se ca factor activ pe arena mondială, înfăptuiește o politică externă de pace, desfășoară o activitate perseverentă pentru mîsoarea încordării internaționale, pentru dezvoltarea colaborării între popoare și consolidarea păcii în lume”. Sînt cuvinte ce și-au găsit necontenit acoperire în fapte, în tot ceea ce a întreprins de atunci și pînă astăzi țara noastră pe arena mondială.

Este marea merit al partidului nostru, al secretarului său general de a fi arătat, cu toată limpezimea, că, în condițiile apariției și dezvoltării armelor nucleare, capabile să prefacă în scum întreaga planetă, oprirea cursei spre un dezastru fără precedent, adoptarea unor măsuri autentice de dezarmare, salvaguardarea păcii și a vieții popoarelor reprezintă problema fundamentală a contemporaneității, de soluționarea căreia depind soarta civilizației umane, însăși menținerea vieții pe planetă.

Potrivit concepției profund umane a conducătorului partidului și statului nostru, existența armelor nucleare, multiplicarea și perfecționarea lor vertiginoasă reclamă o schimbare radicală a modului de abordare a problemelor războiului și păcii. În zilele noastre, un război mondial a devenit de neconceput datorită faptului că el s-ar transforma cu repeziune într-o conflagrație termonucleară devastatoare, fără învingători și învinși, pentru simplul motiv că învinși ar fi întreaga omenire, condamnată inevitabil la dispariție. Ca atare, încetează să mai fie valabile judecățile din trecut asupra categoriei război-pace, impunîndu-se judecări, puncte de vedere,

concepte care nu au mai existat pînă acum, o nouă gîndire politică, noi modalități de acțiune practică pe plan mondial.

În viziunea novatoare a României socialiste, a președintelui ei, un asemenea nou mod de gîndire și abordare politică înseamnă în esență și impune cu necesitate legică excluderea războiului, excluderea ideii recurgerii la arme în practica relațiilor internaționale. Unica alternativă a unei catastrofe planetare o constituie instaurarea unei ordini politice — o ordine de pace. Apărarea păcii înlocuiește de a constitui o chestiune care ține de bunăvoința sau subiectivitatea cuiva, ea nu mai poate fi considerată doar o problemă de resortul unui număr mai mic sau mai mare de state, ci a devenit o necesitate obiectivă, o problemă cu dimensiuni globale, care privește toate statele, întreaga omenire, amenințată cu anihilarea în cazul izbucnirii unui război.

Porînd de la asemenea considerații fundamentale și pînînd în lumina caracterului fals și periculos al concepțiilor potrivit cărora înarmările nucleare ar fi un factor de „descurajare” a declanșării războiului, secretarul general al partidului a elaborat un program complex de acțiuni în domeniul dezarmării generale, avînd ca ax central interdicerea totală și definitivă a armelor nucleare și lichidarea acestora — cu convingerea fermă că numai printr-o asemenea soluție radicală se poate elimina primejdia unui holocaust. Este o poziție principială, statornică ce și-a găsit materializare, de-a lungul tuturor celor 22 de ani de la Congresul al IX-lea, prin multiplele inițiative întreprinse de țara noastră la O.N.U., la Conferința pentru dezarmare de la Geneva, în diferite alte foruri internaționale. În vederea adoptării unor măsuri care să ducă la diminuarea pericolului nuclear, pînă la înlăturarea sa completă.

O elocventă ilustrare a perseverenței cu care a acționat România în această direcție o constituie demersurile în legătură cu problema euro-rachetelor. Istoria va consemna tenacitatea cu care țara noastră, președintele ei au atras atenția, încă de la adoptarea hotărîrilor de a se instala pe continent nolle rachete cu rază medie de acțiune, asupra consecințelor grave ale unei asemenea decizii, eforturile stăruitoare pe care le-a depus, după ce s-a trecut la amplasarea noller sistemelor de armă, pentru a se opri aceste operațiuni și a se proceda la retragerea armamentului.

Romulus CAPLESCU

(Continuare în pagina a VI-a)

MĂRTURII GRĂITOARE ALE UNITĂȚII POPORULUI ÎN JURUL PARTIDULUI, AL SECRETARULUI SĂU GENERAL

„Congresul al IX-lea al Partidului Comunist Român este înscris cu litere de aur în istoria patriei”.

„Tovarășul Nicolae Ceaușescu ne învață că doar uniți putem înfăptui marile noastre idealuri — iar consolidarea acestei unități este sarcină de capetenie a fiecăruia dintre noi”.

„Unitatea noastră își găsește un puternic temel în îngemănarea dintre mîndria pentru ceea ce realizăm și speranțele luminoase cărora le vom da chip concret”.

„Spunem cu mîndrie că la temelia tuturor împlinirilor noastre, a mărețelor cîtorii ale Epocii Nicolae Ceaușescu stau gîndirea și acțiunea revoluționară ale iubitului nostru conducător, secretarul general al partidului”.

„Noua spiritualitate socialistă, revoluționară constituie o forță fundamentală a unității noastre de neclintit, a înaintării spre comunism”.

— iată cîteva dintre opiniile pe care oamenii ai muncii de toate categoriile le exprimă în ancheta social-politică publicată în PAGINILE 2-3

CONŞTIINŢA UNITĂŢII NOASTRE —

Măreţele împliniri şi perspective deschise de Epoca Nicolae Ceauşescu mobilizează energiile creatoare ale naţiunii, mai unită decât oricând în jurul partidului, al secretarului său general

Pentru a douăzeci şi doua oară aniversăm evenimentul înscris cu litere de aur în istoria ţării, CONGRESUL AL IX-LEA AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN. Timpul Marelui Congres — prin legi ale perspectivei proprii istoriei marilor fapte — dobindeşte o saturaţie şi mai impunătoare, dimensiunile sale devin şi mai impresionante pe măsură ce ne depărtăm de el. A douăzeci şi doua aniversare a Congresului al IX-lea al partidului pune în lumină clipa de izvor, de rădăcină a marilor noastre împliniri, relevă plener dimensiunea de epopee a fluxului innoitor care, din

iulie 1965, a cuprins în matca-i vijelioasă pământul de la Carpaţi, Dunăre şi Mare, pe oamenii săi. Fiecare an de muncă şi de luptă sub conducerea tovarăşului Nicolae Ceauşescu, fiecare ctitorie înălţată spre puterea şi slava ţării şi a fiilor săi, fiecare treaptă urcată pe drumul nesfârşit al libertăţii, demnităţii şi gloriei României au dat şi dau seamă despre marea cucerire a marii epoci pe care o trăim: UNITATEA — unitatea de monolit în jurul partidului, al marelui nostru conducător, unitatea de neclintit în

drumul spre marile ţeluri pe care ni le-am propus, unitatea sub steagul înalt al crezului comunist al naţiunii. Vom încerca, în cele ce urmează, să descriem, cu ajutorul unor personalităţi ale vieţii noastre publice, sensurile cele mai adânci ale acestei realităţi supreme a climatului politic din ţara noastră, să aflăm resorturile care îi animă pe cetăţenii României socialiste pe calea cuceririi a noi şi noi cote revoluţionare. Vom discuta deci despre unitatea românilor.

satului în marea operă de edificare socialistă. A angajat-o decizia, categorică pe calea unei agriculturi moderne de înaltă productivitate. Pe această cale merge astăzi ţăranul român care este, tot mai mult, un specialist înalt calificat în agricultură, doritor de nou, un om cu un orizont tot mai larg. Şi aş mai adăuga: tot ceea ce încă nu este într-un totuşi asa cum vrem în munca noastră, tot ceea ce avem de perfecţionat ţine tot de calitatea oamenilor. Aici este terenul celei mai fierbinti bătălii, bătălia înfaptirii exemplare a hoţilor celui de-al XIII-lea Congres, al preţoşilor orientări şi indicaţiilor ale iubitului nostru conducător, tovarăşului Nicolae Ceauşescu. Secretarul general al partidului ne învaţă că doar uniti putem înfăptui marile noastre idealuri — iar consolidarea acestei unităţi este sarcina de capetenie a fiecăruia dintre noi.

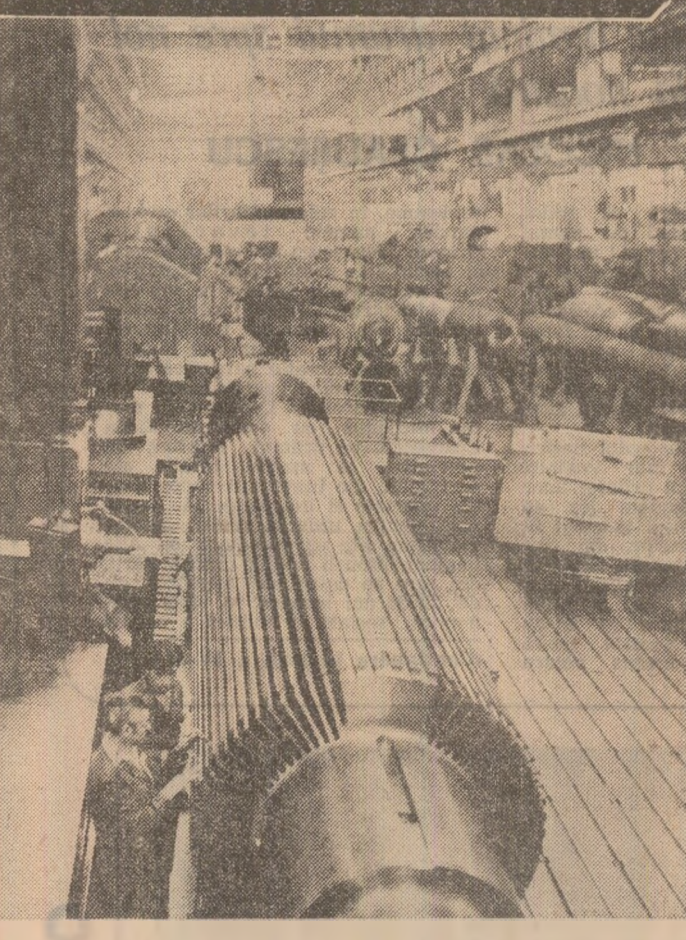
Mindri de ctitorile acestui timp

În fata fiecărei naţiuni, arăta secretarul general al partidului, apar momente unice, hotărâtoare pentru destinul şi viitorul său. Nu o dată în faţa poporului nostru s-au ivit asemenea momente, dar el a stiut întotdeauna să fie la înălţimea vremurilor, să acţioneze cu fermitate şi hotărâre pentru a-şi clădi viitorul. Se poate spune că şi astăzi trăim asemenea momente hotărâtoare, de care depinde locul pe care îl va avea România socialistă în marea familie a ţărilor socialiste, a tuturor naţiunilor lumii. Înăptuirea unor asemenea mutaţii calitative la care se referă toate documentele partidului elaborate în ultimii 22 de ani au constituit şi constituie o necesitate lexicală a dezvoltării societăţii noastre. Viata — asa cum a subliniat în repetate rânduri secretarul general al partidului — a confirmat că dezvoltarea continuă a proprietăţii socialiste, creşterea unei economii moderne, dinamice constituie singura cale pentru a asigura progresul ţării, dezvoltarea ei liberă şi demnă, contribuie hotărât la consolidarea unităţii naţiunii.

Dezvoltarea unei industrii proprii de mijloace de transport — ne spune în acest sens tehnicianul Carol Nagy, de la Întreprinderea de autocamioane din Braşov, „Erou al Muncii Socialiste” — a reprezentat una din priorităţile politice ale partidului nostru de industrializare socialistă. Uzinei braşovene i-a revenit sarcina de mare răspundere de a fabrica primele autocamioane româneşti. Diversificarea tot mai mare a gamei produselor noastre de bază, în anii care au urmat Congresului al IX-lea, poate sugera nu numai volumul sporit al producţiei, al forţei noastre economice, dar şi saltul calitativ în ce priveşte capacitatea colectivului nostru de a acoperi o gamă de fabricaţie care se diversifică an de an într-un mod impresionant. Dacă la început produceam un camion la 50 de ore, astăzi ritmul de apariţie a unui gigat pe pneuri de 16 tone s-a redus la câteva minute.

Calea de dezvoltare pe care a pornit România în urmă cu mai bine de două decenii nu a fost o cale uşoară, a trebuit să treacă încă să facem eforturi, să depăşim greutăţi, dar aceste eforturi constituie singura cale pentru a accede la un nivel de dezvoltare superior, pentru a asigura condiţiile unei vieţi demne, libere a întregului popor. Congresul al IX-lea a inaugurat o etapă de mari realizări în dezvoltarea şi modernizarea economiei româneşti, pe baza unei judicioase politici de acumulare şi a repartizării armonioase a forţelor de producţie în toate judeţele ţării. Abordarea într-o perspectivă novatoare a problematicii teoretice şi practice a dezvoltării for-

În perioada 1965-1986, PRODUCŢIA INDUSTRIALĂ A CRESCUT DE 6,6 ORI

Industria românească, puternic dezvoltată în epoca inaugurată de Congresul IX al partidului, produce astăzi de 6,6 ori mai mult decât în 1965 şi asigură 90-95 la sută din necesarul de maşini şi utilaje tehnologice al economiei naţionale. Se poate afirma cu certitudine că forţa economică a României de azi, împlinirea pe planul vieţii materiale şi spirituale a întregului popor, chipul nou, înfloritor al tuturor localităţilor patriei au ca suport şi se explică prin puternică şi multilaterală dezvoltare a industriei. Din 1965 şi până în prezent au fost create numeroase zone şi platforme industriale, ceea ce a atras după sine creşterea considerabilă a rindurilor clasei muncitoare, transformarea fiecărui judeţ într-un puternic centru industrial al ţării. În actualul cincinal, creşterile sînt însoţite şi de profunde transformări calitative, menite să asigure o înaltă competitivitate produselor româneşti pe piaţa externă şi să creeze condiţii pentru înfăptuirea amplului program de perfecţionare a organizării şi de modernizare a activităţii productive.

Epoca împlinirii unor înalte idealuri

Afirmarea unităţii de gînd şi faptă a poporului nostru, aşa cum se înfăptuieşte azi în anii de lumină ai Epocii Nicolae Ceauşescu, îşi are rădăcinile de-a lungul întregii sale istorii, în lupta sa pentru libertate, pentru păstrarea fiinţei naţionale, pentru afirmarea de sine stătătoare. În acest proces masele populare au constituit întotdeauna forţa principală a afirmării conştiinţei naţionale şi a apărării valorilor sale fundamentale. — O dată cu rolul maselor populare în lupta pentru afirmarea identităţii proprii a poporului român, în condiţii istorice care au fost nu o dată vitrege — ne spune în acest sens profesorul universitar doctor Stelian Stănescu — istoria pune cu putere în lumină continuitatea aspiraţiilor şi a vocaţiilor constructive a poporului nostru de-a lungul întregii sale istorii. Forţa care însufleţeşte acest impuls în contemporaneitate socialistă a ţării nu este alta decât aceeaşi permanentă aspiraţie constructivă care a intrat în matricea spirituală a românilor.

Orientările stabilite în documentele Partidului Comunist Român o dată cu Congresul al IX-lea al partidului din iulie 1965, indicaţiile secretarului general al partidului, tovarăşului Nicolae Ceauşescu privind necesitatea reevaluării în spiritul concepţiei marxiste a istoriei naţionale, potrivit adevărului istoric, intereselor fundamentale ale poporului român şi nevoilor construcţiei socialiste, au deschis şi în acest domeniu un orizont nou. Este orizontul în care se cer elucidate într-un autentic spirit ştiinţific problemele majore ale istoriei României şi ale probleme de istorie universală, care au influenţat realităţile româneşti. Secretarul general al partidului a subliniat în acest sens cu consecvenţă adevărul profund stimulativ privind necesitatea trairii în perspectivă unitară a istoriei poporului român, care reflectă al unităţii interne a procesului istoric real.

Printr-o valoare autentică ale fenomenului istoric românesc, pe care ni le dezvoltă parcursul, cărţii de mărturie a veacurilor — după expresia lui Bălcescu — este ideea de unitate, adevărată „coloană înfrîntă” durată în cursul istoriei. Pe măsură ce prefacerile economice şi social-politice din societatea românească marceau trecerea de la conştiinţa de unitate etnică la conştiinţa de unitate naţional-politică, s-a născut idealul luptei pentru crearea statului naţional român şi eliberarea socială a ţăranului, considerată ca temelie şi garanţie a viabilităţii statului modern. Memorie a ştiinţei politice, istoria reliefează puterea pe care a avut-o întotdeauna ideea unităţii

IX-lea Congres al partidului, climat de evaluare lucidă, responsabilă a realităţii, a perspectivei, de considerare revoluţionară a drumului de parcurs. Congresul de la a cărui desfăşurare sîrbătorim 22 de ani, congresele şi conferinţele naţionale ale partidului care au urmat au pus temelia de granit a unităţii noastre de astăzi — un program minunat de muncă şi de acţiune, programul construirii societăţii socialiste multilaterale dezvoltate şi al trecerii la comunism. Programul partidului, program al întregului popor, mobilizează în înfăptuirea lui toate energiile naţiunii, mai mult, presupune în chip peşar această concentrare de forţe. Într-adevăr, giganticul efort constructiv al poporului nostru este de neconceput a putea fi întreprins altfel decât în cea mai strînsă unitate, în cea mai unită a cărei temelie a pus-o Congresul al IX-lea al partidului. Unitatea de fel a forţat unitatea de voinţă a poporului. Într-un răstimp istoric scurt, am restructurat din temelii societatea noastră, am construit o economie puternică, modernă, am creat sistemul democraţiei muncitoreşti revoluţionare. Legătura dialectică, schimb permanent de valori fertilizatoare din realitatea pe care o trăim şi idealul către care mergem este un adevărat motor al evoluţiei noastre. Unitatea noastră îşi găseşte o temelie şi în această trăire concomitentă a prezentului şi viitorului — cu alte cuvinte, în înghimănarea dintre mindria pentru ceea ce realizăm şi speranţele luminoase ale realizărilor de mîine.

Permanenţa spiritului revoluţionar

Astăzi România oferă tabloul unei societăţi formate din clase şi categorii sociale care participă activ la crearea materială şi spirituală, acţionînd în strînsă unitate pentru înaintarea cu succes a patriei pe calea edificării societăţii socialiste multilaterale dezvoltate. Este în acest sens un adevăr continuu verificat de experienţa procesului revoluţionar că socialismul nu poate fi făcut cu succes decât cu participarea activă a masei populare, în condiţiile asigurării unui climat larg democratic în toate domeniile vieţii sociale.

— Uriaşele prefaceri ale climatului politic şi social inaugurate de Congresul al IX-lea — ne spune muncitorul bobinatore Dumitru Antonie, de la Întreprinderea „Electroputere” din Craiova, „Erou al Muncii Socialiste” — au fost resimţite puternic şi în viaţa celor 14.000 de oameni ai muncii din întreprinderea noastră. Anul 1965, anul Congresului al IX-lea al partidului, a coincis cu trecerea la o etapă importantă în dezvoltarea întreprinderii craiovene o dată cu fabricarea primelor

locomotive electrice de 6.900 CP. La mai puţin de un an de la alegerea sa ca secretar general al partidului, tovarăşul Nicolae Ceauşescu a venit în întreprinderea noastră în cadrul uneia din vizitele de lucru la Craiova, expresie a dialogului permanent al conducătorului partidului cu oamenii muncii, cu făuritorii bunurilor materiale şi spirituale. În acest climat de amplă consultare democratică au fost jalante atunci şi în toţi anii care au trecut de la Congresul al IX-lea direcţiile principale ale dezvoltării activităţii noastre.

În lumina aceloraşi principii democratice, dialogul partidului cu poporul şi întreaga experienţă a acestor 22 de ani au evidenţiat cerinţa perfecţionării continue a formelor de participare democratică a oamenilor muncii la conducerea întreprinderilor şi a întregii societăţi. Autoconducerea muncitorească, ideea cu valoare de simbol a vieţii noastre politice, a cunoscut ea însăşi numeroase perfecţionări în aceşti ani pentru a răspunde mai bine cerinţelor

AVUŢIA NAŢIONALĂ A ROMÂNIEI A AJUNS LA 4715 MILIARDE LEI

Obiectivul programatic al partidului, definitoriu pentru strălucita epocă inaugurată de Congresul al IX-lea — izvorit din năzuinţa vitală a poporului nostru spre o viaţă liberă, independentă, demnă şi prosperă — este dezvoltarea multilaterală a ţării, făurirea unei economii moderne,

a unei industrii puternice, a unei agriculturi avansate. Nimic n-a venit de-a gata. S-a muncit şi se munceşte mult, cu însufleţire, cu tenacitate şi eroism. Cu îndrăzneală şi spirit de iniţiativă, cu inteligenţă. Se munceşte, deopotrivă, cu mînea şi cu braţele. Astfel şi numai astfel,

călăuză sigură fiind partidul, România a parcurs, într-un răstimp istoric scurt, mai multe etape de dezvoltare, jalante de profunde prefaceri revoluţionare, de împliniri remarcabile. A fost creată o puternică bază tehnico-materială, s-a realizat continua perfecţionare a relaţiilor de pro-

ducţie, pe fondul dezvoltării şi modernizării continue a forţelor de producţie. Am ajuns astăzi la o avuţie naţională de 4.715 miliarde lei, din care aproape 3.000 de miliarde o reprezintă fondurile fixe realizate, într-o proporţie covârşitoare, în ultimii 22 de ani.

